

JAK ROZMAWIAĆ Z MŁODZIEŻĄ O UZALEŻNIENIACH?

Obecnie nie jest łatwo rozmawiać z młodzieżą (niezależnie od poruszanego tematu). Często nie rozumieją samych siebie, nie mogą porozumieć się nawet z rówieśnikami. Mają większe trudności w kontaktach z rodzicami i wychowawcami. Dorośli natomiast muszą zrozumieć, że samym moralizowaniem, straszeniem, zakazywaniem czy nawet kontrolowaniem niewiele mogą zdziałać. Ograniczając się do tego typu oddziaływań, prowokują jedynie bunt u wychowanków. Musimy dążyć do tego, aby nasi wychowankowie byli zafascynowani tym co piękne i szlachetne i odpowiada ich najgłębszym pragnieniom, ideałom i aspiracjom. Pamiętajmy aby w rozmowie z młodzieżą posługiwać się językiem prostym i oczywistymi argumentami.

Rozmowy z wychowankami powinny zmierzać przede wszystkim do pomagania im, aby w sposób odpowiedzialny kierowali własnym ciałem, emocjami i myśleniem, a także by uczyli się dojrzałego kontaktu z samym sobą i innymi ludźmi. Troska o bezpieczeństwo dzieci i ochrona ich przed zagrożeniami to główne zadania naszych rozmów z wychowankami.

Najczęściej pojawiającym się i łatwo dostępnym zagrożeniem jest alkohol. W świadomości wielu ludzi wypicie piwa czy wina to nic złego. Niepokoi fakt, że nawet najmłodsze dzieci piją alkohol na uroczystościach rodzinnych za zgodą rodziców.

Pamiętajmy, że alkohol hamuje rozwój emocjonalny i opóźnia dojrzewanie. Nastolatek spożywając alkohol nastawia się tylko na doraźne i natychmiastowe przyjemności, nie uczy się dojrzałych i skutecznych sposobów radzenia sobie ze stresem i rozwiązywania problemów życiowych. Upijanie się przez nastolatki jest często przyczyną poważnych i doraźnych szkód związanych z wypadkami, konfliktami z prawem, większym prawdopodobieństwem stania się ofiarą przestępstwa itp.

Pijane dzieci to problem nie tylko rodzin patologicznych. Dramatycznie obniżył się wiek inicjacji alkoholowej – coraz częściej sięgają po alkohol dzieci z młodszych klas szkoły podstawowej.

Poruszając temat uzależnień w centrum zainteresowania powinniśmy zawsze stawiać człowieka i całą jego sytuację życiową. Pamiętajmy, że uzależnienia są zawsze problemem człowieka.

My jako wychowawcy nie jesteśmy zdolni do realizowania zadań wychowawczych bez ścisłej współpracy z rodziną.

Rodzice przede wszystkim powinni wspierać abstynencję dziecka:

- być przykładem, nie nadużywać alkoholu w obecności dziecka,
- pokazać, że zabawa nie częstować swego dziecka alkoholem i nie pozwalać by robili to inni
- jasno i zdecydowanie powiedzieć dziecku, że z piciem alkoholu powinien poczekać do pełnoletniości i uświadomić jakie są konsekwencje picia
- rozmawiać z dzieckiem o tym, jak ma sobie radzić z presją
- rówieśników, którzy namawiają do picia
- nie musi być związana z piciem alkoholu

Jako szkoła mamy obowiązek i potrzebę uświadamiania dzieciom jakie ryzyko niesie za sobą wczesne spożywanie alkoholu. Natomiast współpraca między szkołą a rodziną powinna być intensywna i wszechstronna.

Bez względu na to czy reprezentujemy szkołę, dom czy inną instytucję, to w rozmowach z młodzieżą należy zawarte w niej treści dostosować do wieku oraz intelektualnych możliwości danego rozmówcy. Rozmawiajmy przede wszystkim o przyczynach i konsekwencjach sięgania po alkohol czy inne szkodliwe substancje.

Pamiętajmy, że dialog będzie możliwy i skuteczny tylko wtedy, gdy wcześniej będziemy mieli czas, serce i cierpliwość aby rozmawiać z wychowankami o tym, jak być szczęśliwym i wygrać życie.